

РЕШЕНИЕ

№ 2256

гр. София, 11.05.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 24 състав, в
публично заседание на 11.04.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Бранимира Митушева

като разгледа дело номер **6879** по описа за **2010** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 – 178 от АПК във връзка с чл. 50, ал. 1 от Закона за марките и географските означения /ЗМГО/.

Образувано е по жалба на „А.” О., Г. С., представлявано от Л Х, срещу решение № 165 от 18.05.2010г. на председателя на Патентното В.. В жалбата са развити доводи за незаконосъобразност на обжалвания административен акт, като постановен в противоречие с материално-правните норми и несъответствие с целта на закона. Твърди се също така, че сравняваните марки не са сходни до степен, която може да доведе до вероятност от объркване на потребителите и за свързване на процесната марка и по-ранните марки рег. № 61310 и рег. № 61311 с един и същи притежател. Жалбоподателят счита, че между сравняваните марки не е налице визуално, фонетично и смислово сходство до степен, която може да доведе до объркване на потребителите, както и че по-ранните марки са комбинирани и не може да се приеме, че се включват в състава на процесната марка. Моли съда да постанови решение, с което да отмени решението на председателя на Патентното В..

Ответникът – П. НА П. В., редовно призован, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата и моли същата да бъде отхвърлена, като

неоснователна и недоказана. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – „Х.”, Г. В., чрез процесуалните си представители, оспорва жалбата и моли съда да я отхвърли като неоснователна по съображения, изложени в писмени бележки. Претендира присъждане на разносните по делото.

СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА, редовно уведомена, не изпраща представител и не взема становище по жалбата.

Съдът, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните и приети по делото писмени доказателства, приема за установена следната фактическа обстановка:

На 27.10.2008 г. в Патентното В. е постъпило искане от „Х.”, Г. В., на основание чл. 26, ал. 3, т. 1, т. 5 и т. 6 от ЗМГО, за заличаване регистрацията на марката рег. № 64336 ANGRO MASTER. Копие от искането на основание чл. 46, ал. 1 от ЗМГО е изпратено на „А.” О. - притежател на атакуваната марка, за възражение. С възражение вх. № 70-00-174/08.01.10 г. притежателят на процесната марка е изложил подробно становище относно неоснователността и необосноваността на искането. Така направеното възражение в съответствие с чл. 46, ал. 2 от ЗМГО е изпратено за становище на молителя, който в определения едномесечен срок е представил становище с вх. № 69-00-773/19.02.2010 г.

На основание заповед № 258/11.05.2009 г. на председателя на Патентното В. състав на отдел „Спорове” е разгледал постъпилото искане за заличаване на регистрацията на процесната марка. В резултат на извършения анализ на приложимите правни норми и представените от страните писмени доказателства съставът е предложил на председателя на Патентното В. да заличи регистрацията на марка с рег. № 64336 ANGRO MASTER.

С решение № 165 от 18.05.2010 г., на основание чл. 46, ал. 5 във връзка с чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, председателят на Патентното В. е заличил регистрацията на марка с рег. № 64336 ANGRO MASTER, с притежател „А.” О., Г. С.. В мотивите на решението се посочва, че искането е допустимо и основателно, тъй като са налице предпоставките по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО по отношение на процесната марка. Административният орган е приел, че сравнението на по-ранните марки рег. № 61310 Мастер и рег. № 61311 Master с процесната марка води до заключението за наличието на сходство между тях, макар и между същите да не е налице визуално сходство. При разглеждане на съществени елементи на трите марки, както и цялостния им вид, административният орган е стигнал до извода, че е налице достатъчно сходство между тях,

най-вече поради използвания общ словен елемент MASTER и сходство на стоките, за които са предназначени марките, което обуславя съществуването на вероятност за объркване на потребителите, въпреки липсата на визуално сходство между трите марки.

По делото са представени и приети като доказателства библиографска справка и свидетелство за процесната марка, съгласно които същата е регистрирана с рег. № 64336 - комбинирана от 01.04.2008 г., с притежател „А.” О., за стоки и/или услуги от клас 1: химически вещества, предназначени за промишлеността, науката, аглутенанти /свързващи вещества/ за бетон; консерванти за бетон /с изключение на бои и масла/; лепила за стенни плочки; лепилни водоустойчеви препарати /с изключение на бои/; летливи алкални /амоняк/, за промишлени цели; основи за промишлени цели; отлепващи препарати; прахообразни консерванти; химикали за спояване. Видно от приложените по делото свидетелство за марка рег. № 61311 Master и рег. 61310 Мастер, същите са комбинирани с притежател „Х.”, Г. В. и са регистрирани за класове на стоките и/или услугите: 1, 2, 17, 19, 35, 37, 39 и 40.

По делото от жалбоподателя са представени и справки за други регистрирани марки, съдържащи думата „МАСТЕР”.

С оглед пълното изясняване на фактическата обстановка по делото е допусната и приета единична съдебно - маркова експертиза. Според заключението на вещото лице В. Ш., след направен анализ и съпоставка на стоките и/или услугите, за които са регистрирани трите марки, всички стоки на процесната марка са идентични или сходни на стоки от противопоставимите марки. Вещото лице е приело, че фонетично сравняваните марки се схождат в степен около средната, дължащо се на общата дума МАСТЕР, която ще бъде във всички случаи чута еднакво, както и че визуалното сходство между процесната и сравняваните марки е високо, дължащо се на една и същата доминираща в композицията дума МАСТЕР, еднаквото начало с букви с различна височина, започвайки с по-висока. Вещото лице е констатирало също така, че смислово марките са сходни във висока степен, той като носят едно и също послание към потребителите, което може да се асоциира по еднакъв начин по отношение на стоките на марките. В заключението е посочено, че общото впечатление от трите марки в тяхната цялост е сходно до степен, която да доведе до вероятност от объркване на потребителите, както и до свързване с ранната марка.

При така установените факти, съдът достигна до следните правни изводи: Жалбата е процесуално допустима – подадена е от надлежна страна в срока по чл. 50, ал. 4 от ЗМГО. Разгледана по същество, след проверка на

административния акт съгласно чл. 168, ал.1 от АПК във връзка с чл. 146 от АПК, същата е неоснователна по следните съображения:

Съобразявайки обжалвания административен акт, съдът приема, че същият е издаден от компетентен орган в рамките на предоставените му правомощия, в предписаната от закона форма и при спазване на административно-производствените правила.

Обжалваното решение е постановена и в съответствие с материалноправните разпоредби на ЗМГО и след пълен анализ на представените пред административния орган писмени доказателства, поради което и съдът приема за неоснователни наведените в този смисъл доводи от жалбоподателя. Разпоредбата на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО, свързана с чл. 26, ал. 3, т. 1 от ЗМГО, изисква кумулативното наличие на следните предпоставки: искане на лице с правен интерес, притежател на по-ранна марка; идентичност или сходство на двете марки; идентичност или сходство на стоките или услугите, за които са регистрирани марките; вероятност за объркване на потребителите, включително за свързване с по-ранната марка, с оглед ефекта на възприемане на сравняваните марки в тяхната цялост.

Безспорно в процесния случай е, че искането за заличаване на процесната марка е направено от лице с правен интерес, предвид на обстоятелството, че същото е притежател на по-ранни марки по смисъла на чл. 12, ал. 2, т. 1 от ЗМГО. При сравнение на стоките и/или услугите, за които са регистрирани процесната марка и по-ранните марки рег. № 61311 Master и рег. 61310 Мастер се установява също така, че по-ранните марки са регистрирани за следните стоки от клас 1: „химически продукти, предназначени за строителство; силикони; синтетични смоли, необработени; пластмаси, необработени; адхезиви за промишлени цели /лепила/”, а процесната марка е регистрирана за стоки от клас 1: „химически вещества, предназначени за промишлеността, науката, аглутенанти /свързващи вещества/ за бетон; консерванти за бетон /с изключение на бои и масла/; лепила за стенни плочки; лепилни водоустойчеви препарати /с изключение на бои/; летливи алкални /амоняк/, за промишлени цели; основи за промишлени цели; отлепващи препарати; прахообразни консерванти; химикали за спояване”. Настоящият съдебен състав намира, че така описаните стоки от клас 1 по естество, предназначение и начин на разпространение са сходни, с което е налице и втората предпоставка по чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО. Както и правилно е отбелязъл административният орган тези стоки имат еднакви пътища на пазарна реализация, еднакъв потребителски кръг и обикновено се предлагат в областта на строителството и промишлеността, като

безспорно стоките, предназначени за промишлеността включват в себе си и стоките, използвани в строителството.

По отношение на идентичността или сходството на марките следва да се има предвид, че те се сравняват в тяхната цялост, като се отчита въздействието на съществените елементи. При преценка на визуалното сходство между процесната марка и по-ранните марки правилно административният орган е приел, че такова сходство не е налице. В тази връзка следва да се има предвид, че съдът не кредитира приетото по делото заключение на вещото лице за наличие на визуално сходство между трите марки. Видно от приетите по делото доказателства фигуративните елементи в двете по-ранни марки са изображения на работник, използващ уред за нанасяне на химически продукт, които поради разположението им в марките, както и с оглед на композицията на словните елементи на процесната марка, спомагат за тяхната визуална разпознаваемост от страна на потребителя.

Въпреки безспорното наличието на визуални различия между процесната и по-ранните марки правилно обаче административният орган е определил използвания и в трите марки общ словен елемент „MASTER”, като обуславящ съществуването на вероятност за объркване на потребителите и оттук наличие на сходство между марките. В процесния случай съдът намира, че този общ словен елемент и за трите марки е техният най-съществен елемент, тъй като именно той се възприема и запомня най-лесно и влияе в най-голяма степен върху съзнанието на потребителите. В тази връзка съдът изцяло кредитира заключението на приетата по делото съдебно-маркова експертиза за наличие на смислово сходство между процесната и по-ранните марки, като компетентно и обективно изготвено. Следва да се има предвид също така, че езикът е общо комуникационно средство и основна част от процеса на усвояване на културата. Вербалното мислене надгражда и допълва образното мислене на човека и безспорно влияе на общото впечатление, което оставят у него формата, линиите, рисунъка, орнаментите, цветовото съчетание или комбинация от тях. Когато в една марка е включен словен елемент, той неминуемо засилва отличителността му, защото човешкото съзнание не може да възприеме само графичното изписване на думата – шрифт, цвят, релеф и др., а да се абстрахира от нейното значение. Предвид на това, макар и в процесната марка да се съдържа и друг словен елемент „ANGRO”, то за да е налице сходство между марките е достатъчна идентичност и само на един от словните елементи в процесната марка – в случая „MASTER”, който се съдържа не само и в двете по-ранни марки, но е и регистриран като самостоятелна словна марка.

В конкретния случай настоящият съдебен състав намира, че за преценка наличието на последната предпоставка за прилагане на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО – вероятност от объркване на потребителите, следва да се определи и вземе предвид релевантния кръг потребители. В случая това е масовия потребител, който инцидентно или по занятие извършва дейности в областта на строителството. Средният потребител, дори когато е добре информиран и умерено наблюдателен, не винаги подхожда с еднакво внимание към отделните видове стоки. При избора си той няма възможност да сравнява директно противопоставимите марки, както се прави това в настоящото производство, а трябва да разчита на изображението и на общото впечатление, запазило се в паметта му. Следва да се има предвид също така, че потребителят не влага особено внимание, когато купува строителни материали, респ. посочените стоки от клас 1, особено когато цените са близки, поради което вероятността от объркване се увеличава. Въз основа на това, както и съобразявайки гореизложеното, съдът приема, че за потребителите съществува вероятност от объркване.

Предвид на гореизложеното съдът намира за безспорно, че в конкретния случай правилно и в съответствие с материално-правните разпоредби административният орган е преценил, че са налице предпоставките на чл. 12, ал. 1, т. 2 от ЗМГО и е заличил регистрацията на процесната марка. Настоящата съдебна инстанция намира също така, че подадената жалба от „А.“ О. е неоснователна и недоказана и като такава следва да бъде отхвърлена, а издаденото решение на председателя на Патентното В., като правилно и законосъобразно, да бъде потвърдено.

С оглед на изхода на делото и доколкото в настоящото производство от процесуалния представител на ответника е претендирано присъждането на юрисконсултско възнаграждение, жалбоподателят следва да заплати на основание чл. 143, ал. 4 от АПК на Патентното В. сумата от 150 лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение. По отношение на направеното искане за присъждане на разноси по делото от процесуалните представители на заинтересованата страна „Х.“ съдът намира, че същото не следва да бъде уважено, тъй като по делото не е представен, в съответствие с изискването на чл. 80 от ГПК във връзка с чл. 144 от АПК, списък на разноските.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК Административен съд – С. град, 24 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна жалбата на „А.” О., Г. С., представлявано от Л Х, срещу решение № 165 от 18.05.2010г. на председателя на Патентното В..

ОСЪЖДА „А.” О., Г. С., представлявано от Л Х, да заплати на Патентното В. сумата в размер на 150 /сто и петдесет/ лева, представляваща юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред ВАС на РБ в 14-дневен срок от съобщението до страните за постановяването му.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: